

DO URZEDU GEN, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12

W załączeniu przesyłamy stanowisko w sprawie proponowanej podwyżki cen żywności, wyrażające opinię skonsultowaną wśród członków pozbawionych rejestracji związków zawodowych KK - Konfederacji Autonomicznych Związków Zawodowych, Związków Bractwowych, NSZZ Rolników Indywidualnych "Solidarność", NSZZ "Solidarność" i Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Michał Żórawski, Albin Meleer, Jan Trynkowski, Bogdan Stelmach, Gabriel Janowski, Antoni Łopata, J. Osika, Stanisław Rusinek, Andrzej Malanowski, Maciej Jankowski, Piotr Szezepański, Jan Simon, Teresa Gugałka
Warszawa, 8 XII 1983

Do wiadomości: Prezes Rady Ministrów gen. W. Jaruzelski, Przewodniczący Rady X Społeczno-Gospodarczej, prof. J. Szezepański, Przewodniczący Komisji ds. Reformy Gospodarczej, prof. W. Baka, PAP

STANOWISKO

w sprawie proponowanych podwyżek cen

1. Zapowiedziane, skokowe podnoszenie cen żywności jest w konkretnej, polskiej sytuacji działaniem nie mającym cech operacji strategicznej, a prowadzi jedynie do zacieśniania spirali inflacyjnej. Podwyżki cen żywności napędzają bowiem wzrost cen innych towarów i usług i prowadzą do kolejnego, zwiększonego nacisku na pracę.
2. Niewątpliwym faktem braku równowagi rynkowej jest bolesnym przejawem kryzysu gospodarczego. Nie oznacza to jednak, iż podnoszenie cen artykułów żywnościowych może być skuteczną metodą uzdrawiania gospodarki, gdyż w istocie proponowana podwyżka cen ma wyraźnie drenażowy charakter, a w wyniku tej operacji na pewne towary na rynku nie przybędzie. Wszystkie wskazują na to, że kierunki realizowanej polityki inwestycyjnej nie zapewniają raskuśx w realnej perspektywie zaspokożenia potrzeb rynku.
3. Niewspółmiernie wysokie - w stosunku do innych krajów - koszty wytwarzania żywności w Polsce są związane z podstawowymi błędami polityki rolnej państwa. Błędy te są kontynuowane.
4. Istotny wpływ na obniżkę kosztów wytwarzania żywności ma także powszechna dostępność różnorodnych dobrych technicznie i jakościowo środków produkcji dla rolnictwa i w tej sferze państwo powinno podjąć podstawowe działania.
5. Jednym z warunków uzdrowienia sytuacji w rolnictwie, podobnie jak w całej gospodarce, jest oparcie się na czytelnych dla każdego i trwałych kryteriach ekonomicznych.
6. Argument o konieczności likwidacji dotacji artykułów żywnościowych nie jest przekonujący, bowiem w wielu krajach zarówno socjalistycznych jak i kapitalistycznych dopłaty do żywności są stosowane.
7. Grupa, która najbardziej dotkliwie odczuje skutki podwyżki, są emeryci i renciści oraz rodziny o niskich dochodach na jednego domownika.
8. Uznajemy, że poddanie konsultacji społecznej podwyżki cen żywności jest taktyką ruchów pozornych, bowiem odwraca uwagę społeczeństwa od istoty problemu leżącej w błędnej polityce gospodarczej.